

יצאות השבת פרק ראשון שבת

יט

עין משפט
גר מצוה

כוחה הכבלי. טענתו כי חמץ כדלמרי' באלו שבין ואלו טעמי
לאכל יחד אלא לטוב כי ואלו כלה עד זמן מרובה: שלשים יום.
משתמחין לדרוש בהלכות הפסח חלה אחרת פסח עליו: כל.
רמי עליה לזוט: לא ישכר אדם כליו. לעשות בהן מלאכה בע"ש
דנראה שמשכירו לו לטורח השבת: תורה אור

**כוחה הכבלי וכל מיני כוחות אסור למכור
ל יום קודם הפסח: תיר' מ'ה' ח' מונות**

לפני הכלב בחצר נמלו ויצא אין נוקקין לו.
בי"א בו נתנו מונות לפני הנכרי בחצר
נמלו ויצא אין נוקקין לו. הא הו' למה לי
היינו תיר' מהו דתימא האי רמי עליה והאי
לא רמי עליה קמיל: תיר' לא ישכיר אדם
כליו לנכרי בע"ש בר' ובה' מותר, בוי"א בו
אין משלחין איגרות ביד נכרי בע"ש בר'
ובה' מותר, אמרו עליו על ר' יוסי הכהן
ואמרו לה על ר' יוסי החסיד שלא נמצא
כתב ידו ביד נכרי מעולם. תיר' אין משלחין
איגרות ביד נכרי בע"ש אלא קצין לו דמים
בי"ש אומרים כדי שיגיע לביתו ובה' אומרים
כדי שיגיע לבית החסיד לחומת הרקקין.
אמר רב ששת ה"ק ואם לא קצין בית שמאי
אומרים עד שיגיע לביתו ובית הלל אומרים
עד שיגיע לבית החסיד לחומת ההאמרת
רישא אין משלחין? לא קשיא דהא דקביע בי
דואר במתא והא דלא קביע בי דואר במתא:

תיר' אין מפליגין בספינה פחות מג' ימים
קודם לשבת במה דברים אמורים לדבר
הרשות אבל לדבר מצוה שפיר דמי ופסק עמו
על מנת לשבות ואינו שובת דברי רבי רשב"ג
אומר אינו צריך, ומצור לצידן אפילו בע"ש
מותר: תיר' אין צריך על עיירות של נכרים
פחות מג' ימים קודם לשבת ואם התחילו
אין מפסיקין וכן היה שמאי אומר עד רדתה
אפי' בשבת: אמר רבן שמעון בן גמליאל
נהגין היו וכו': תניא ר' א"ד צדוק כך היה
מנהגו של בית רבן גמליאל שהיו נוהגין כלי
לבן לכווס ג' ימים קודם לשבת וצבועים
אפילו בע"ש, ומדבריהם למדנו שהלבלים
קשים לכבוס יותר מן הצבועים אביי הוה
דייב ליה ההוא אמר ר' צביעא לקצרא אמר
ליה כמה בעית עילייה א"ל כדחזיך אמר
ליה *כבר קרמך רבנן. אמר אביי האי מאן
דייב מנא לקצרא - במשרא נתייב ליה
ובמשחא נשקול מינה - דאי מפי, אפסדיה
דמתחיה ואי בציר, אפסדיה דכווציה: השני

אלו ואלו שמוענין בו: מאי שנא כוליה דגורו בהו ב"ש ומ"ש קורות בית הבר
ועיגוליה הגת דלא גורו: ה"ך דאי עבד לך בשבת מיחייב חטאת, גורו בהו ב"ש
ע"ש עם חשבה, קורות בית הבר ועיגוליה הגת דאי עבד לך בשבת לא מיחייב
חטאת, לא גורו, מאן תנא ר' כל מירי דאתי ממילא שפיר דמי? אמר ר' יוחנן
(ב"ר) היננא רבי ישמעאל היא דתנן השום והבוטל והמליחות שרסקן
מבעוד יום רבי ישמעאל אומר יגמור משתחשך ורבי עקיבא אומר
לא

מחיה גמורה קאמר אלא מיתוק בעלמא: ר' בי ישתעאל אומר יגמור. פי' איש לריך לסלק העטינה סמוך לחשכה אלא מיתוק כל השבת
קסא לר' היק מוחה דסבר ר' ישמעאל כל דאתי ממילא אפי' עובד בשבת ליכא חיוב חטאת דילמא ר' ישמעאל סבר כב"ה דשרו אפי' בעך
ללא אחי ממילא והא דנקט ריסקן משום רבוחא דר"ע ועוד סימא דגורין שמה יסכות דהא אפילו יסכות ליכא חסור דלר"ייתא משום דאתי ממילא
דיגמור ויאלץ בשבת ולא דמי למשקין עובד שאסורין דגורין שמה יסכות דהא אפילו יסכות ליכא חסור דלר"ייתא משום דאתי ממילא
והשתא מיימי שבי דישמעאל כל דאתי ממילא ש"ד אפי' עובד לך בשבת לא מיחייב חטאת ור"ע דלמך לא חסור
לא שריך להסיר הקורה דסבר כב"ה אלא שלא יגמור כדי לאכול משקדס היום דלאסורין אפי' לב"ה כשאר משקין שזי דלאסורין דך קאמר
נמי דלר"ייתא אפי' דאתי ממילא ועי"ל דיגמור בידים משתחשך ללא דמי לתחתי' דלא שרו ב"ה אלא טעינה קורה אכל בידים לא
דהא כשאין מחוסרין דיכה כדלמך בסמוך והשתא מיימי שפיר דכיון דשרי ר' ישמעאל לטחוט בידים ולא גזר אטו מחוסרי דיכה א"כ
במחוסרי דיכה נמי סבר ללא מיחייב ובתיר הכי קאמר דלרבי ישמעאל במחוסרי דיכה מייחייב ור"ע כשאין מחוסרין שרי בידים ולא גזר אטו
מחוסרין אכל כר"ע לא אחיז כיון דלמך כשאין מחוסרין דיכה אטו מחוסרין דיכה מכלל דמחוסרין דיכה מייחייב וא"כ חסור עם חשכה לב"ש:

ויכל והוא חסידו ומשלח כל אגרת למי ששנחלה לו אין משלחין אלא קצין שבר לשלח או אם יכול השליח לרביע במקום שרוא שררי (בין) פי' שהאגרת שלוחה אליו במעמד יום וחפילו בבית הספר לחומה
ואל קבת דואר במתא כענין שפירשו למעלה א"ע"ש שלא קצין שרי דהא אגרת לבי דואר שדורה ובי דואר הוא במתא בהר"ה ואם קצין שבר ומשלח לשלח בין יש בו דואר בין אין שם בו דואר בין פגיע
אזיל פי' שנשחלה לו בין אין פגיע מותר. אחר על יסקי הכהן החסיד שלא נמצא כתב ידו ביד נכרי מעולם. הא דתנן נתינת כלי לבן לכווס נכרי שפוטח היא. הא דתנן רבנן אין מפליגין בחרינת פחות
מג' ימים קודם לשבת פי' שאסורין כוסין לנכרי ושארין אלא במים. פסחים ומשום גזירת חסידו דבעי בה אבל למעלה פי' פסחים לא נזרו ושם הכי נזרו לחפלי כוס הגדול: תיר' אין מפליגין בחרינת פחות מג'
ימים קודם לשבת לרבי רמי שפוטח כוסין לנכרי מותר. ופסק עמו לשבת אטו שבת דבר רבי אבא אומר אינו צריך לפסק. והלכתא כרשב"ג דרי קילי והלכתא דרי קילי והלכתא דרי קילי והלכתא
למעלה כשנתה גוששת שאין בטי' פי' פסחים ומשום החסידן נזרו אבל למעלה פי' פסחים לא נזרו: ושו"ן ב"ש ובה' שמוענין בקורות בית הבר כ"י וריקין סתמתיין דכל מירי דרי עבדי רוא שפוטח חסידו עליו
ישתא כתי שריית דיו ונתנת אגרת של שפין ורובא בן בתי פליגי ב"ש אבל רמי דאי עבד לעצמו לא מחייב והשתא אפילו ב"ש מתירין ותר שפוטח כל מירי דאתי ממילא שפיר דמי:

קס"ה א ב מ"י פי'
מכיל שבת הלכה
כ"ה סג ל"ח ס"ט פ"ד
ש"ע א"ח ס"טן ש"ה
ט"ף פ"ה:

קס"ו ג דה מ"י פי'
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ז ח ט"ז פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ח י כ"א פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ט י"א פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"י כ"ב פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"כ כ"ג פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ג כ"ד פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ד כ"ה פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ה כ"ו פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ו כ"ז פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ז כ"ח פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ח כ"ט פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ט ל' פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"י ל"א פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"כ ל"ב פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ג ל"ג פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ד ל"ד פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ה ל"ה פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ו ל"ו פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ז ל"ז פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ח ל"ח פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ט ל"ט פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"י מ' פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"כ מ"א פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ג מ"ב פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ד מ"ג פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ה מ"ד פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ו מ"ה פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

קס"ז מ"ו פ"ה
הלכה כ"ט פ"ה
ט"ף ע"ח ס"טן רמ'
ט"ף פ"ה:

[סו'סח' פי'ד]

הגהות
הב"ח
(ה) תוס' ד"ה
כ"ס וכו'
נכפשים
אמר רש"י
ועודו:

תימה דילמא
רישא ה"ק אין
משלחין כדלמרי'
יכול לרביע
אלא איך קצין
דכ"ס כגמלי'
קצין א"ש יוכל
לרביע דברי
אביי ורש"י
דל"ה משלחין
ואיכ"ל דילמא
א"ש יוכל לרביע
כ"ס יורה
כספרי [פי']

הש"ס

גמ' לפי
הנכרי חמץ
פי' לעיל דף ג'
פי' תוס' ד"ה
כ"ס דילמא:

כ"כ קס'
חילין קס'

[ז"ל רבי]

לא יגמור כב"ש
ואל כב"ה כב"ש
מחיה

אקבה